

Sada je subota popodne. Tvoj tata igra fudbal na lokalnom igralištu, mama je upravo otišla u kupovinu, a stariji brat u susednoj sobi igra neku online igru sa svojim drugom.

Ti OBOŽAVAŠ da budeš sam/a. Tada možeš da pojedеш šta god poželiš (čak i da provališ u tajno skladište čokolade tvog brata ili da jedeš hranu koja se mrvli na kauču), da pustiš svoju omiljenu muziku zaista glasno i da surfuješ po TV kanalima koliko god hoćeš.

Iznenada, čuješ neki zvuk. U prvi mah ne možeš da odrediš šta je to, ali pretpostavljaš da je to tvoj pas na sporednim vratima. Ustaješ da proveriš. Ne, on spava u vešernici. Pa dobro, možda ti se opet samo učinilo da si nešto čula/o. Nazad pred televiziju. Krrrrc! Opet taj zvuk. Ali ovog puta ti se čini da dolazi sa prednje strane kuće. Polako ustaješ i krećeš prema vratima. Malo ih odškrineš, ali ne vidiš baš ništa. Krrrrc.... Tup! To je kapija. Setiš se da je treba podmazati i da je šarka malo napukla, tako da udari o tle pre nego što se zatvori. Samo još malo proviriš kroz vrata i ugledaš čoveka (koga ne prepoznaješ) kako pokušava da uđe kroz vašu kapiju.

Šta ćeš učiniti?

(preuzeto iz **Priručnik za zaštitu dece i mladih od sajber nasilja i primenu u redovnom nastavnom programu osnovnih i srednjih škola**)